

פז:

עין משפט
גד מצודה

כג א מ"י פט"ו מהל'
פסהדרין הלכה ד פסג
עשין קה וע"ש נכ"מ ופ'
י"ח שם הלכה ב:
כד ב מ"י שם פט"ו
הלכה ד וע"ה מהל'
שנושים הלכה כ וע"ש
נכ"מ:
כה ג מ"י פ"ד מהל'
שנושים הלכה ב:

הגהות הב"ח

ושמה (ט) לנכד פירוש הקונטרס
שמשעתין (י) הדכא לנכא למימר דשפיר
הוה כל ימיו צמוד והוה דמשעת
לעולם אף כשכא לנכ"ד כל זמן
שפירי להחזיר פטילו מילן להחזיר
כשכא לנכ"ד דהא דרשין ליה מיחזיר
דכל ימיו דהכי קאמר לא יוכל לשלמה
שילומן שיהו שילומיה כל ימיו דהיינו
לנכ"ד מוקד כלל:
ס'פירי הוא משפיר אלא ד"ר יוחנן
הא אמר ר' יהודה רבי יוחנן
פירא תני ביטול חייב לא ביטול
פסור. שמשעת אכל רשע משעון בן
קיום דמחזק ליה קיימון ולא קיימון קים

ליה מירוצא דעצמוד והמור קאי דרשינן
 ישלחנה ואז"ל ליקון גם כי המורה
 הוא שקדמו עשה ללא לקיש ד
 הוא ופי' וקוטנס דלרש לקיש דקיש
 לעשה שזין ואזן לוקון עליו אלא יקי
 בית דין להמורה וקשה לרש לקיש ד
 ולא שקדמו עשה שזין עמא שאל
 הכי הוא עמא לעשה ויקיש העשה
 המקדש כיון דלית ליה לאו שקדמו עשה
 שמוהירין אומי ללא ואומר שלא יאל
 קימו ולא קימו ואז"ל שאל מאי
 טמא שאל אלא המקדש דלקי ואמאי
 שקדמו (ו) לעשה און לוקון הכא
 אומר שלא יאל רש לומר דהא טמ
 לרש לקיש ואמר קימו ולא קימו
 אלא יאל רש יוחנן דלית ליה צבינו ולא
 אלא יאל ולא מחייב כיון דעדיין כיון
 ולכן פי' הר"ר שלמה מדכו"ש הניחא
 לעשו דריק ממחיי דהטעם הכא
 (ו) לעשה לוקון דלי און לוקין משום
 חשיב ויקח כל כמה שצדו ואז"ל כיון
 לאו שקדמו לעשה לוקון עליו כי נמי
 והאזינו כי שאל ואז"ל ואל עוד
 דרשינן כל ימינו בעצמוד והמור קאי
 גלי קרא דלא לקי כשלא קימו כיון
 שצ"ס משום דדרשינן קימו כל ימינו
 התראה ורש"י אקיש אית י"ה לא שבו
 דהו המרחק ספק ושמה לא יבעל
 רזי כשעה שמנטל ומי רש"י לעולם
 גבי שמעתא דככרז ולכן לא מצי
 כשצדו דין האזינו לו לא ליקון דנש
 עובד אבל תקא עובד דהא לא קרי
 קשה משלחה האזינו כלא ואזינו
 המרחק ספק משום דשמה יסאל על
 יסאל לחכם לעולם והלכן לקי כל כמה
 ודאי אכל רש"י ויחנן דחלי מלקות צבי
 קשה להבין ואז"ל אמר שפס"ס ש
 לומר טעמא אלא (ו) רש"י אחאי לא

וְחָזַר שֶׁעָבַר הֵלְאָו בְּתוֹךְ כְּדִי לִיבּוֹר וְכֵן
(חֲלוּץ דָּף קמ"א). וּמִיּוֹה קָצַת קֶשֶׁה דִּלְכָּ
וְאִינוּ לְוֹקָה שְׁמַחֲזִיר מִיד בְּתוֹךְ כְּדִי
לֵאמֹר וְאִינוּ לְוֹקָה וְלֹא מִשְׁתַּמֵּעַ הִבִּי כֻלָּל

היֵאָךְ
וְחָפִי
שָׁבַל
מִקֵּדָה
זֶה הוּא
לִקְוָה
נִשְׁתַּרֵם
וְיִשְׁתַּדֵּם
מִשְׁמַע
זֶמֶן
הַסְדִּיר
יִימֹרָה
גְּלוּתָהּ
דְּהֵינֵי

יוחנן
יוחנן
ביצא
מן קן

י' דררים כל ימיו תהיה לו לאשה ולא מחזירה דהאי אינו לאו הניתק לעשה לקיים דלות ליה דרשה עשמו והחזר עשה לאו שקדמו לעשה ולא שניתק עשה לאו יקיים עשה מר כשחזירו לו לקיים עשמו דכדכד ליה לאו שניתק לעשה שנה אל המקדש דמחני' אחאי לקי עשה כשחזירו לו כ"ד ללאת מן ימיו עשה (א) לון לוקן עליו ו"ל דמיי' עשה ללאת אל ומד' לך קטין עשה דכד עשה יצא לעיל כחייבא וקטין שניתק ואחאי לא דחי אותה דכי נמי לאו לקי כשחזריו' לו כ"ד ללאת והוא האי טעמא דרישנא לא שייך אלף קיימו אלא הכא דמיי' חנינא היינו לו ולא ביטלו וא"כ כי נמי מוזריו' (א) אין לא ביטל ודוחק הוא האי מירוצא ה' היותא למד' ביטלו קאי אלהקתא ה' הנא אל מקדש דלאו שקדמו עשמו שניתק לעשה וכל כמה שלא ביטלו

י"ב כיון שז"ל יראה לללאת היאך לך י
י"ג נמי אין לוקח משום דחשיב נית
יעוד ראה להאי פירושא דקא' לעיל
קא' א"כ מאי פריך למ"ד קיימו נהי
לוי. כיון דהוה בעמוד והמוזל לא ימי
ל' דהקסא משי"ח ומיך' וז"ל
או שפח התראה. (י) ופי' לכן לא תני
יעול העשה וכל אימת דלא ביטל
לעולם בעינן התראה בשעה שצובר
מני אמר דביטל בטול ולא בטול י
י' דבשעה שעבר התראה ספק היא
לא קרי מחוסר עשה וא"כ ימי לו
ימי מקיים העשה * דהכי יא' אמר
אול על נזירותו משום דכיון שגוף
לא בעל דלא שאל וספיר הוה התראה
קום דביטול העשה הו' ליה מחוסר מע
ש"ס טעמא אמאי לא אמר ר' יוחנן קיי
אמאי לא אמר כ"י וזכר: **ועבר** היום
למר הוא עשה עכשיו עובר דלא הו' הת
לעבור דדוקא גבי ענין ששנה יין ה

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

חנן. מי הוצרך לדרוש כל ימיו בעמוד עשה שקדמו עשה לוקין עליו וקשיא לוקה והוצרך לעשותו לאו שניתק לנפשו לקמן תני בטלו חייב לא

בטלו פטור. אבל ר"ל דמי קיימו
ולא קיימו לא דריש ליה לעמוד
והחזר אלא לפני הגירושין לומר כל
ימי מהיה לו לאשה ולא ישלחנה
ולדידה לאו שקדמו עשה ולא
שיתק עשה שזין ואין לוקין עליהן
אלא יקיים העשה מיד כשהגירושה
ב"ד להחזיר: אל מאי האמר.

א' בקיים תימני פטור בלא קיים
תימני חייב ואע"פ שלא ביטל וא'
בביטול תימני חייב על כרחק תימני
פטור בלא ביטול ואע"פ שלא קיים:
ה"ג טני חייב ולא בטל. בטל:
עשה שפיר לא בטל עשה שזה
פטור: קיימו ולא קיימו. קיימו פטור
לא קיימו כשאוחרין לו קיים חלקין
אותו. ורבי יוחנן מוקים לה למתניתין
בלאו הנימק עשה לחיל בלאו
קדמו עשה פטור לחיל דלוקין
ולרש לקח בין נימק בין קדמו עשה

ספק שמה התראה. ואמ"ג דכל לא התראה ספק היה שהרי כשעובר על אחר שגמר הלואו בציטוט העשה מלוי שמה לא יבטל את העשה להדירה ואחר דלקי אלנא התראה ספק שמה תראה ספק לא שמה התראה. הלכך טול העשה לא היה לוקה עליו אלא התראה ודאי והעשה ניתן להיות יין או יקיים או ילקה. ואי קשיא לרבי התראה ודאי וימרו כי כשלא נבטל לא לעולם התראה בשעה שעובר על ליה בדבר אחר כדאמרין בשבועות ככר וז' אם אוכל וז' אכליה תנאיה ודאי ודאי אכליה לאסוריה והדר ספק התראה בשעת אסוריה וידר עד שיאכל את של תנאי: דאמרי טעמיה דמר לאו כי טעמיה דמר: תנאו כשהוא ירבו (ו) ונעול ואין כאן א' שהרי תלה זמן לשבועות כל היום: תשוב

מתי קיימו ולא קיימו א"כ הי"ד דייק
ליה לא קיימו משנכנס למקדש טמא
לעמוד והחזר קשה לדין דכל ימיו
שגלו קיימו כשהירדו ב"ד מ"ה הכה
ה' והעדרים משאר לחן היותה לעשה
הם שפך דרבי יוחנן אית ליה ששה
אס מעל הצנים ושטעה דלא לקי משום
כחית ליה התראה כדזיתו כגון שהתור
בדבר כדלמרינן בשבועות (דף סח:
מ"ב ו"א) ו' לא קיים שילוח האס
דף לאחר שנטלה ו"ל דהשתא מיהא
עושה לעולם מה שהוא עושה עתה
גל כל אחת ולקמן דף כ"א) דלא הוי
מעולם שיעמוד כשהו שהוא עשוי הוי
לעולם ו' לא קיים ההפך והוי התראה
ג' ולא ביטל שום דבר לא ילקה ופ"ה
טו ולא בטלו מתקבצת טפי ולא הולך
הררי התראה (ומה שזכרנו למי
דלא שאל כחשד אינו שאל עשוי:

九

מסורת הש"ס

(א) שביעות סא, (ב) שולין
סא, (ג) פסחים סב:
שביעות ג: סא, תמורה ג:
(ד) נדרלקן טז, (ה) לפי
הרשב"ל דס"א, (ו) רש"א
יח"ט הא משכח, (ז) רש"א
מחליל

גליון הש"ס

תוס' ד"ה במאי וכו'
ד"ה אמרינן בנויד. עי
שבת דף ד ע"א תוס' ד"ה
קודם. גיטין דף לג ע"א
תוס' ד"ה ואפקעינהו:

מוסף רש"י

דאמירי תרוייהו אינו
לזקנה. פטור ממלקות דלא
נשח (פסחים פג:) ומכל
מקום לחלקן נטעמו של
דבר, טעמא דייביב מר על
טעמא דמר, ומר לית ליה
טעמא דמר, ולקמן מפריש
פלונייהו (שבועות ג.)

דבינו חננאל

מאן חני כל אל תעשה
שקדושו עשה לך ליקוי ולי
כן יונתן האמר יי וינתן
לחננו חני יקירי אמר
יקר. ורש ליקיש אמר
בשול ואל בשול במא
סליגי יתחנן אסר בן
שקדושו האם על הבנים
ומתחנן כי אל תענותה ורש
לשקדושו אמר בן ויוראת
שקדושו היא שישמן לו אחרי
שיתקנה יסלחנה וזכני
חני התראת ודאי חני
שכנס אשתו והתרו בו
אם תשטח אשתה חלקה
ושבחה ור' יוחנן אמר
אפילו התראת בלתייה
משה התראת. ואזור
דאמרת
שבועה ששולל ככר זה
הוא ועבר היום אמר
ואכלו ר' יוחנן ר' שמעון
בן לקיש אמרו חכמי תרומה
אין לוקה ר' יוחנן אמר
אין לוקה כה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones